

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 1.12.1999
KOM(1999) 643 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Gemenskapsplan för stöd till kampen mot dopning inom idrotten

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Gemenskapsplan för stöd till kampen mot dopning inom idrotten

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	4
2.	Orsakerna till dopningens allt större utbredning	5
3.	Ett angreppssätt på tre fronter	5
4.	Prioritera de etiska frågorna och tillförsäkra idrottsutövarna ett bättre hälsoskydd.....	6
5.	Inrätta ett nytt partnerskap: den internationella antidopningsbyrån	7
6.	Utnyttja gemenskapsinstrumenten.....	9
7.	Slutsats	10

Bilaga 1..... Gemenskapsinstrument i kampen mot dopning inom idrotten.

1.	Öka forskningen om dopningsmedel, kontrollmetoder och dopningens hälsoeffekter .	13
2.	Utnyttja programmen för allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning och ungdom till information, utbildning, upplysning och förebyggande åtgärder som avser dopning	15
3.	Utnyttja alla möjligheter som erbjuds i program för samarbete i polisiära och rättsliga frågor	17
4.	Öka informationen om läkemedel	18
5.	Utveckla folkhälsoverksamheten.....	18

- Bilaga 2 Yttrande om etiska frågor i kampen mot dopning inom idrotten från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik.
- Bilaga 3 Dokument om inrättandet av den internationella antidopningsbyrån.

1. INLEDNING

Dopning har alltid betraktats som ett brott mot idrottens etiska grundprinciper. Till följd av att de snabbt ökande dopningsfallen har dopningen överskridit idrottens rent etiska frågor och blivit ett folkhälsoproblem. I princip bör fysisk aktivitet och idrott bidra till att öka medborgarnas livskvalitet. Användningen av förbjudna medel eller läkemedelsmissbruk skadar emellertid människors hälsa och strider därmed mot idrottens själva ändamål. Inom tävlingsidrotten utgör dopning den logiska motsägelsen till idrotten och de värden den traditionellt företräder, nämligen att spela rent spel och överträffa sig själv i fysisk prestation.

De återkommande dopningskandalerna under 1998 och deras återverkningar i media fick Internationella olympiska kommittén (IOK) att reagera så snabbt och sammankalla en internationell konferens med huvudsyfte att inrätta en internationell byrå för att bekämpa detta gissel.

Europeiska rådet framhöll vid sitt möte i Wien i december 1998 sin allvarliga oro över dopningens omfattning inom idrotten och de svåra problem den medför, och underströk samtidigt behovet av åtgärder från EU:s sida. Ministrarna med ansvar för idrottsfrågor höll därefter tre informellt möten¹ under 1999 för att dryfta dopningsfrågor.

Europaparlamentet antog den 17 december 1998 en resolution² i vilken kommissionen uppmanas att beakta dopningproblemets verkliga omfattning och att föreslå åtgärder på gemenskapsnivå, bland annat för att se till att de åtgärder som vidtas och de insatser som görs på nationell nivå samordnas och kompletteras med åtgärder och insatser på europeisk nivå.

Regionkommittén har vidare lämnat ett yttrande om *den europeiska idrottsmodellen*³, som innehåller ett kapitel om dopning. Kommittén framhåller att *det krävs samordning och harmonisering av de nationella insatserna* och stöder parlamentets uppmaning till kommissionen att *lägga fram förslag om genomförande av en harmoniserad folkhälsopolitik som syftar till att bekämpa dopning*.

Det bör slutligen erinras om att Europa traditionellt har drivit på i kampen mot dopning, särskilt efter det att Europarådet antog sin konvention mot dopning den 16 november 1989⁴.

I detta meddelande presenteras den verksamhet som kommissionen bedrivit och planerar att bedriva för att tillmötesgå de uppmaningar som övriga EU-institutioner och EU-organ har uttryckt för att motverka dopning.

¹ De tre mötena ägde rum i Bonn/Bad Godesberg (18 januari 1999), Paderborn (1–2 juni 1999), och i Vierumäki i Finland (25 oktober 1999).

² Resolution om brådskande åtgärder att vidta mot dopning inom idrott – EGT C 98, 9.4.1999.

³ Regionkommitténs yttrande 37/99 av den 16 september 1999.

⁴ Europarådet – European Treaties – STE nr 135.

2. ORSAKERNA TILL DOPNINGENS ALLT STÖRRE UTBREDNING

Kommissionen fäster särskild uppmärksamhet vid orsakerna till dopningens utveckling. För det första bör det understrykas att dopningens art har förändrats. Idag är dopning bara i undantagsfall en enstaka handling som en idrottsutövare företar sig på tävlingsdagen. Det handlar numera om systematiska metoder, organiserade och ledda för hela lag, och där man utnyttjar de medicinska och farmakologiska framstegen i ett oetiskt syfte. Exempelvis används i allt större utsträckning preparat för att dölja dopningsmedel vid analyser.

En viktig orsak till denna utveckling är den måttlösa kommersialiseringen av idrotten. Den nya explosionsartade framväxten av TV-rättigheter knutna till omfattande sponsoravtal har ökat den press som idrottsutövarna och deras omgivning utsätts för, vilket i sin tur har medfört ett ökat bruk av förbjudna medel. Denna kommersialisering och de ekonomiska och finansiella intressen som därmed står på spel har inneburit att antalet idrottstävlingar ökar och att tiden för återhämtning har inskränkts, vilket fått till följd att de professionella idrottsutövarnas aktiva karriär har förkortats. Här bör också nämnas de snedvridna effekter som uppstår genom de kontrakt som skrivs mellan vissa idrottsorganisationer och deras sponsorer, enligt vilka ersättning utbetalas i förhållande till idrottsutövarnas resultat och medaljer i de stora tävlingarna. Idrottsutövarens omgivning i sin helhet, alltifrån tränare och läkare till ledare och familjemedlemmar kan bidra till att öka den press som vilar på idrottsutövaren.

En viktig del av dopningsproblemet gäller unga idrottsutövare. Möjligheterna att snabbt tjäna stora pengar tillsammans med de ekonomiska aktörernas krav på att ständiga "producera" mycket mediauppvaktade idrottsutövare kan leda till allt tidigare idrottskarriärer.

I övrigt är kampen mot dopning ett mycket gott exempel på hur gemenskapsåtgärder kan bidra till att förstärka insatser som görs på olika håll, särskilt nationellt, och på så sätt uppfylla medborgarnas förväntningar med iakttagande av såväl idrottsorganisationernas oberoende ställning som subsidiaritetsprincipen. Det är i praktiken omöjligt att tänka sig att dopningen kan motverkas effektivt bara på nationell nivå. I en alltmer internationaliserad idrottsvärld är det viktigt att se till att de olika medlemsstaterna intar liknande förhållningssätt på detta område. Europeiska unionen kan tillföra ett mervärde genom att främja viss konvergens i de olika förhållningssätten och genom att ställa sina medel till förfogande för att bekämpa dopning.

3. ETT ANGREPPSSÄTT PÅ TRE FRONTER

Kommissionen har antagit följande trefaldiga angreppssätt i denna fråga:

- Samla in synpunkter från experter om dopningens etiska, rättsliga och vetenskapliga räckvidd. Kommissionen har därför uppmanat Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik att lämna ett yttrande.
- Bidra till förberedelserna inför den internationella antidopningskonferensen och tillsammans med den olympiska rörelsen verka för att inrätta den internationella antidopningsbyrån.

- Utnyttja gemenskapsinstrumenten som komplement till den verksamhet som medlemsstaterna redan bedriver för att tillföra verksamheten en gemenskapsdimension, särskilt med beaktande av den ökade rörligheten inom europeisk idrott och av gemenskapens behörighet när det gäller dopning.

Europeiska gemenskapen berörs nämligen på flera sätt av kampen mot dopning. Insatser på detta område kan göras direkt eller indirekt inom ramen för den verksamhet och de program som gäller forskning, ungdom och utbildning. Dessutom kan de skillnader som finns i medlemsstaternas lagstiftning mot dopning vara ett hinder för den fria rörligheten både för professionella idrottsutövare och för amatörer. Dopningen berör även behörigheten i rättsliga och inrikes frågor, särskilt det polisiära och rättsliga samarbetet. I EG-fördragets artikel 152 om folkhälsa föreskrivs att det skall beslutas om stimulansåtgärder för att skydda och förbättra människors hälsa, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

4. PRIORITERA DE ETISKA FRÅGORNA OCH TILLFÖRSÄKRA IDROTTSUTÖVARNA ETT BÄTTRE HÄLSOSKYDD

Den första delen av gemenskapsåtgärderna utgörs av uppföljningen av det yttrande som lämnats av Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik⁵. Kommissionen har velat inhämta synpunkter om dopning från framstående europeiska experter och överlämnade därför 1999 en begäran om synpunkter från den europeiska gruppen, som lämnade sitt yttrande den 11 november (bilaga 2).

Efter att ha föreslagit en definition på dopning erinrade gruppen om följande etiska principer som bör ligga till grund för all gemenskapsverksamhet:

- Alla människors rätt till hälsa och säkerhet. Gruppen anser att idrottsutövare skall ha samma rätt till hälsa och säkerhet som övriga grupper i samhället.
- Hederlighet och öppenhet som grund för att säkerställa att idrottstävlingar genomförs enligt gällande regler och för att bibehålla den allmänna bild idrotten förmedlar.
- Den särskilda hänsyn som skall tas till dem som är mest utsatta, särskilt barn, som i högsta grad kan beröras av elitidrotten.

Generellt sett framhöll gruppen starkt idrottsutövarnas rättigheter och det skydd de måste tillförsäkras mot alla förhållanden som kan uppmuntra till dopning. Dessa rättigheter förutsätter också att idrottsutövarna iakttar vissa skyldigheter, såväl moraliska och etiska som rättsliga. Gruppen erinrade om att kampen mot dopningen måste föras gemensamt av idrottsföreningar och idrottsförbund, idrottsutövare själva och deras medicinska och tekniska omgivning samt av alla andra aktörer, särskilt från den offentliga sidan.

⁵ Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik inrättades officiellt 1991 på initiativ av kommissionens ordförande Jacques Delors. Efter de förändringar som skedde 1998 består den numera av tolv ledamöter, alla framstående europeiska experter på olika områden. Gruppens uppgift är att lämna yttranden till kommissionen.

På grundval av dessa etiska principer föreslog gruppen vissa åtgärder. Bland dessa bör följande nämnas:

- Inrätta ett effektivt system för hälsokontroll av idrottsutövare, bland annat genom att införa specialiserade tjänster för medicinskt och psykologiskt stöd och för information till idrottsutövare.
- Anta ett direktiv för att skydda unga idrottsutövare, särskilt dem som siktar på att bli professionella.
- Fastställa särskilda bestämmelser för att skydda idrottsutövare i deras egenskap av arbetstagare som utsätts för särskilda risker.
- Uppmuntra epidemiologisk forskning om idrottsutövarnas hälsa.
- Anordna konferenser om dopning och idrottsutövarnas hälsa i samarbete med idrottsrörelsen.
- Bedriva upplysningskampanjer för lärare om etiska frågor inom idrotten.
- Intensifiera det polisiära och rättsliga samarbetet.
- Införa klausuler om dopning och om dopningsförbud i idrottsutövarnas kontrakt.
- Anta ett gemensamt uttalande som skall fungera som etiska regler för idrotten i anslutning till en europeisk konferens om dopning inom idrotten.

Kommissionen noterade med stort intresse det yttrande som lämnades den 11 november 1999. I yttrandet framhålls vissa etiska principer som kommissionen förbinder sig att beakta i framtida verksamhet och diskussioner. Gruppens förslag kommer att granskas med största uppmärksamhet och kan även komma att leda till initiativ från kommissionen.

5. INRÄTTA ETT NYTT PARTNERSKAP: DEN INTERNATIONELLA ANTIDOPNINGSBYRÅN

Medverkan i Internationella antidopningsbyrån utgör den andra delen av gemenskapsåtgärderna. Många av de uppgifter som byrån kommer att få ingår i praktiken i gemenskapens behörighetsområden, t.ex. skydd av folkhälsan, forskning och fri rörlighet för idrottsutövare. Gemenskapens verksamhet för ungdom och allmän och yrkesinriktad utbildning kan också utnyttjas för informations- och upplysningskampanjer på detta området. Gemenskapen har därför ett uppenbart intresse av att medverka i inrättandet av byrån.

Byrån bör utgöra ramen för ett nytt partnerskap mellan den olympiska rörelsen och de offentliga myndigheterna. Det är obestridligt att den omfattning dopningen har tagit överskrider såväl idrottsorganisationernas möjligheter som deras behörighet. Åtgärder från offentligt håll har därför blivit nödvändiga. En av de största förtjänsterna med denna framtida byrå kommer för övrigt att vara att de två stora aktörerna i kampen mot dopning kommer att kunna arbeta tillsammans. Även om de beslut som byrån kommer att fatta endast skulle ha verkan såsom rekommendationer,

enligt gemenskapsrätten, är det dock viktigt att alla berörda aktörer engagerar sig moraliskt för att genomföra de beslut som fattas.

Europeiska unionens, medlemsstaternas och kommissionens uppfattning har från början varit att principerna om oberoende och möjligheter till insyn skall gälla för byråns drift. I ett första steg kan kommissionen stödja inrättandet av byrån, även om den inrättas i form av en privaträttslig stiftelse. Kommissionen anser dock att den därefter måste utvecklas mot en offentligrättslig byrå. Det kommer då att krävas att en internationell konferens sammankallas. Utarbetandet av kraftfulla åtgärder mot dopning får dock inte fördröjas i väntan på att en sådan process avslutas.

Företrädarna för medlemsstaterna, kommissionen och Europarådet var eniga i förberedelserna inför inrättandet av byrån och dessa principer kunde därmed följas. Förberedelserna resulterade bland annat i att man kunde säkerställa medverkan från bägge parter och att viktigare beslut skall fattas enhälligt.

På grundval av dessa överenskommelser har IOK uppmanat Europeiska gemenskapen att medverka i inrättandet av byrån. IOK sände i oktober 1999 en skrivelse till det tjänstgörande ordförandelandet i Europeiska unionens råd och till Europeiska kommissionens ordförande med en uppmaning om att slutföra arbetet med att inrätta den internationella antidopningsbyrån och att medverka i denna. IOK vill att byrån, som inrättades den 10 december 1999, skall ha tagits i full drift till de olympiska spelen i Sydney i september 2000.

Medlemsstaterna och kommissionen har beslutat att ställa sig positiva till denna begäran och har därför beslutat att inleda diskussioner med IOK. Medlemsstaternas och kommissionens synpunkter har särskilt inriktats på att säkerställa principerna om oberoende och möjligheter till insyn i byrån och på att fastställa omfattningen av byråns uppgifter. Vid ett möte den 2 november 1999 enades IOK och EU om ett förslag till stadgar för byrån med följande närmare preciseringar:

- Det är nödvändigt att det i texten anges vilken avgörande betydelse det politiska och moraliska engagemanget från alla berörda parter har för byråns verksamhet.
- Byrån skall ansvara för att anta och ändra förteckningen över förbjudna medel med första utgångspunkt i förteckningen från IOK:s medicinska kommitté.
- Byrån skall ansvara för ackrediteringen av laboratorier för dopningskontroll och för harmoniseringen av kontrollmetoderna.
- Byrån skall organisera och samordna kontroller vid sidan av tävlingar i nära samarbete med de internationella förbunden och de berörda offentliga myndigheterna.
- Statliga organ och idrottsorganisationer skall vara lika representerade i interimsstyrelsen. Styrelsen skall vara helt oberoende av påverkan utifrån, t.ex. av oberättigade kommersiella intressen.
- Viktiga beslut skall fattas i samförstånd.
- Byråns interimsstyrelse skall så snart som möjligt besluta om byrån definitiva sate med iakttagande av fastställda objektiva kriterier.

Byrån skall ha sitt provisoriska säte i Lausanne.

På grundval av denna överenskommelse med EU:s och Europarådets företrädare har IOK officiellt registrerat byrån inför bildandet av en interimstyrelse. Denna styrelse får i uppgift att fatta de första besluten, bl.a. enligt vilka kriterier man skall välja den stad där byrån skall ha sitt definitiva säte.

Under övergångsperioden fram till den 1 januari 2002 kommer EU att ha två representanter *ad personam* i interimstyrelsen. Kommissionen kommer att delta som observatör. Under de två första åren skall IOK finansiera byrån.

Gemenskapen kan på kommissionens förslag formellt fatta beslut om gemenskapen skall medverka i full utsträckning i byråns arbete, även i ekonomiska frågor. Mot bakgrund av detta borde kommissionen kunna börja utarbeta ett förslag till Europaparlamentet och rådet för att formalisera gemenskapens medverkan i byråns arbete. Detta förslag bör innehålla de budgetprognoser som krävs för att uppfylla de ekonomiska åtaganden som gäller för de offentliga myndigheter som är representerade i styrelsen och som skall uppfyllas i praktiken från och med den 1 januari 2002. Den olympiska rörelsen förväntar sig ett svar från gemenskapen senast den 30 juni 2001.

6. UTNYTTJA GEMENSKAPSTRUMENTEN

Den tredje delen av kommissionens åtgärder mot dopning består av att utnyttja gemenskapsinstrumenten. Två typer av åtgärder är möjliga, dels att förbättra samordningen av regleringsåtgärderna, dels att utnyttja de gemenskapsprogram som kan stödja de aktiva åtgärder som vidtas på europeisk nivå i kampen mot dopning.

Under 1999 anordnades i Europa 77 världsmästerskap och 102 Europamästerskap⁶. Vidare ökar antalet tävlingar för europeiska klubbtag och tävlingsdeltagarna för varje år. Detta innebär att idrottsutövarna, i första hand de professionella, förflyttar sig geografiskt och att de då vill veta vilka precisa dopningsregler som gäller och vilka följderna blir av eventuella regelbrott.

Det är därför nödvändigt att se till att den europeiska idrotten styrs av regler som inte hindrar den fria rörligheten, särskilt för de professionella idrottsutövarnas frihet att tillhandahålla tjänster inom unionen.

För att de åtgärder som för närvarande vidtas mot dopning inom idrotten skall få en varaktig och effektiv verkan är det viktigt att säkerställa faktisk samordning och samstämmighet mellan de åtgärder som olika aktörer – idrottsrörelsen, stater, internationella organisationer, Europeiska unionen, Internationella antidopningsbyrån – vidtar inom sina respektive ansvarsområden.

Varje aktör kommer att spela en avgörande roll. På gemenskapsnivå är det viktigt att utnyttja Europeiska unionens instrument i kampen mot dopning. I praktiken kan flera typer av gemenskapsverksamhet och gemenskapsinstrument bidra till att motverka dopning. De insatser som kommer att göras på dessa grunder kräver samordning med

⁶ Rapport från generalsekreteraren för de europeiska olympiska kommittéerna vid plenarmöte i Prag den 12–13 november 1999.

övriga aktörer som medverkar i kampen mot dopning: Internationella antidopningsbyrån, nationella myndigheter och idrottsrörelsen. Insatserna kommer särskilt att inriktas på följande:

- Öka forskningen om dopningsmedel, kontrollmetoder, dopningens hälsoeffekter och om dopningen som företeelse i samhället.
- Utnyttja programmen för allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning och ungdom till information, utbildning, upplysning och förebyggande åtgärder som avser dopning.
- Utnyttja alla möjligheter som erbjuds i program för samarbete i polisiära och rättsliga frågor.
- Öka informationen om läkemedel.
- Utveckla folkhälsoverksamheten.

I alla dessa insatser skall gemenskapsinstrumenten utnyttjas enligt redogörelsen i bilaga 1.

7. SLUTSATS

Europa har alltid varit en drivande kraft inom internationell idrott. Det är i Europeiska unionens länder som de flesta idrottsevenemang äger rum varje år. Därför måste EU ta på sig ett särskilt ansvar i kampen mot dopning, som allvarligt hotar idrottens framtid och trovärdighet eftersom det rör sig om en företeelse *som utsätter idrottsutövarnas hälsa för fara, förfelar tävlingarna, skadar den bild som idrotten förmedlar, särskilt bland ungdomar, samt är till förfång för idrottens etiska dimension*, såsom Europaparlamentet understryker i sin resolution⁷.

Gemenskapens verksamhet bör stärka och göra insatserna från nationella myndigheter och från idrottsorganisationer effektivare. I verksamheten bör gemenskapsinstrumenten utnyttjas för kampen mot dopning. Med den gemenskapsplan som föreslås tillmötesgår därmed kommissionen uppmaningarna från Europeiska rådet, Europaparlamentet och Regionkommittén. För att säkerställa kontinuitet på detta område kommer kommissionen vartannat år att offentliggöra en rapport med resultaten från de insatser som gjorts på gemenskapsnivå och på nationell nivå samt om utvecklingen av dopningsmetoderna.

Kommissionen kommer att sträva efter att genomföra alla dessa insatser i samordning med Europarådet och överväger i detta sammanhang bland annat möjligheten att på grundval av artikel 300 i fördraget lägga fram en rekommendation till rådet om gemenskapens anslutning till Europarådets konventionen mot dopning⁸.

Kommissionen kommer också att se till att verka i nära samarbete med övriga parter på internationell nivå som medverkar i detta arbete.

⁷ Ibid. 2

⁸ Ibid. 4

Kommissionen beaktar det yttrande som lämnats av Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik om kampen mot dopning, framhåller sin strävan att bidra till en framgångsrik verksamhet vid den internationella antidopningsbyrån och att genomföra gemenskapsplanen för stöd till kampen mot dopning.

Genom detta meddelande avser kommissionen att tillmötesgå övriga institutioners uppmaningar. Kommissionen strävar också efter att uppfylla de europeiska medborgarnas förväntningar, eftersom idrotten har en otvetydig social funktion för människor. Europa har traditionellt sett intagit en framstående plats i internationell idrott och även varit föregångare i kampen mot dopning. Gemenskapsåtgärderna skall stärka och stödja denna kamp mot dopning för att idrotten skall kunna återfinna sin verkliga etiska dimension och stärka de värden den representerar som redskap för social integrering och ökad hälsa och som en livets skola.

Bilaga 1

Text av den 19 november 1999

**GEMENSKAPSINSTRUMENT I
KAMPEN MOT DOPNING**

För att de nuvarande insatserna mot dopning inom idrotten skall bli effektiva och ge varaktiga resultat är det viktigt att säkerställa samordning och samstämmighet mellan de olika aktörernas insatser inom respektive ansvarsområde: idrottsrörelsen, stater, internationella organisationer, Europeiska unionen och antidopningsbyrån.

Varje aktör spelar en avgörande roll. På gemenskapsnivå är det viktigt att utnyttja Europeiska unionens instrument i kampen mot dopning. I kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om Europeiska unionens handlingsplan för narkotikabekämpning (2000 - 2004)⁹ togs exempelvis dopningen upp som ett gissel som bör bekämpas. I praktiken kan flera olika typer av gemenskapsverksamhet och gemenskapsinstrument bidra till att motverka dopning. Insatserna skall särskilt inriktas på följande:

1. ÖKA FORSKNINGEN OM DOPNINGSMEDEL, KONTROLLMETODER OCH DOPNINGENS HÄLSOEFFEKTER

Gemenskapens forskning bidrar sedan flera år tillbaka aktivt till kampen mot dopning inom idrotten. Ramprogrammet¹⁰ möjliggör samarbete både mellan behöriga forskningsorgan i EU och med andra regioner i världen genom vetenskapliga och tekniska samarbetsavtal.

- Forskning är av avgörande betydelse för kampen mot dopning, i synnerhet eftersom
 - dopning är en företeelse i samhället som långt ifrån att vara marginell berör åtskilliga idrotter på professionell nivå och på amatörnivå,
 - trovärdigheten när det gäller de beslut som fattas, de riktlinjer som antas och de straff som utmåts mot de som fuskar beror på hur tillförlitliga kontrollsystemen är (från själva kontrollerna till rapporteringen av resultaten),
 - de moderna dopningsmetoderna ständigt utvecklas i jakten på nya medicinska och farmakologiska framsteg,
 - de hälsoeffekter användningen av dopningsmedel leder till fortfarande är dåligt utforskade.
- Det krävs dock förbättringar. I praktiken föreligger skillnader mellan länderna när det gäller vetenskapliga kriterier för dopning, organisation av dopningskontroller och forskningsrön. Dessa skillnader bromsar inte dopningen, de kan till och med underlätta den. Inför denna företeelse som befinner sig i full utveckling i samhället får inte det traditionella regelverket inom idrotten längre grundas på instrument som ur vetenskaplig synvinkel är otillräckliga. Utöver denna organisatoriska omdaning gör en bättre riktad och

⁹ KOM(1999) 239.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 182/1999/EG av den 22 december 1998 om femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998-2002).

samordnad forskning på EU-nivå kampen mot dopning mer enhetlig och effektiv.

- För närvarande ingår verksamhet mot dopning under två särskilda rubriker i det femte ramprogrammet, nämligen i de teman som avser *konkurrenskraftig och hållbar tillväxt* samt *livskvalitet*. Följande tre huvudinriktningar följs i arbetet:
 - i. Utarbetande av metoder och instrument för att upptäcka och mäta kritiska preparat.
 - ii. Utveckling av samarbetet mellan dopningslaboratorier och utbildning av laboratoritekniker vid dessa.
 - iii. Förståelse av dopningens långsiktiga effekter på människan.
 - Vissa riktlinjer borde utvecklas. Inom ramen för ett forskningsprojekt på gemenskapsnivå har således Internationella olympiska kommittén (IOK) fastställt följande prioriteringar för forskning som skall beaktas inom det femte ramprogrammet och som avser förbättring av de grundläggande medicinska och tekniska kunskaperna i samband med mätningar¹¹:

Medicinsk och fysiologisk forskning
(temat "livskvalitet"):

- Stärka den vetenskapliga basen för analys av hälsorisker i samband med användning av dopningsmedel, inklusive de socioekonomiska och psykologiska aspekterna.
- Utveckla metoder för att förebygga och kontrollera användningen av dopningsmedel.
- Fysiologiska förändringar på grund av vissa medel som gör det lättare att upptäcka dopningsmedel; särskilda förändringar av vissa egenskaper i blodet (spårämnen); ändringar av definitionen på dopning för att medlen skall kunna användas.
- Upptäcka eventuella dopningseffekter i läkemedel i samarbete med läkemedelsindustrin (bevakning av ny forskning om dopning).

Metrologisk forskning
(temat "konkurrenskraftig och hållbar tillväxt"):

- Nya metoder och instrument för mätning och kontroll för snabbare, tillförlitligare och billigare tester av förbjudna medel.
- Instrument för kvalitetskontroll och referensmedel för användning i dopningslaboratorier.
- System för identifiering och skydd av prover.

¹¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning – Programmet för standardisering, mätning och provning "Harmonisering av metoder och insatser för att bekämpa dopningen inom idrotten (HARDOP)" – slutrapport från projektet SMT4-1998-6530

- Mobila laboratorier och kompatibla instrument.
- Analytiska databaser för att bestämma ämnesegenskaper.
- Som komplement till detta skulle stöd till infrastruktur för forskning (tema 3 i det femte ramprogrammet "konkurrenskraftig och hållbar tillväxt") bidra till att ge laboratorierna och de organ som svarar för kampen mot dopning lämpliga normativa rambestämmelser som kan godtas av de polisiära och rättsliga organen i olika länder. Laboratoriernas ökade vetenskapliga och tekniska trovärdighet skulle göra det möjligt för dem att inleda samarbete med andra sektorer (apotek, polis, tull osv.). Denna verksamhet skulle bland annat avse följande:
 - Stödja dopningslaboratoriernas arbete med att förbereda ackreditering enligt standarden ISO 17025 eller certifiering enligt ISO 9001.
 - Stödja utbildning för teknisk och administrativ personal vid laboratorierna och för dopningskontrollanter inför deras ackreditering och med sikte på att utföra kontroller över gränserna och att bilda dopningskontrollgrupper med tvärvetenskaplig kompetens.
 - Utveckla och organisera ett kvalitetssystem för mobila provtagnings- och kontrollenheter.
 - Utveckla system för provtagning mellan laboratorierna som uppfyller kraven på spårbarhet.
 - Inrätta banker med referensmedel och referensmaterial.

Det femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) skulle kunna inrymma forskning om de psykologiska och socioekonomiska faktorer som är av betydelse för professionella och icke-professionella idrottsutövare, inom temat *livskvalitet och förvaltning av levande resurser*, samt forskning som rör folkhälsan och hälso- och sjukvården.

2. **UTNYTTJA PROGRAMMEN FÖR ALLMÄN UTBILDNING, YRKESINRIKTAD UTBILDNING OCH UNGDOM TILL INFORMATION, UTBILDNING, UPPLYSNING OCH FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER SOM AVSER DOPNING**

Kommissionens program för ungdom, allmän utbildning och yrkesinriktad utbildning kan ge ett gott bidrag till kampen mot dopning, särskilt genom upplysning, förebyggande verksamhet, utbildning och information. Det handlar i huvudsak om programmen Leonardo da Vinci, Sokrates och det kommande åtgärdsprogrammet "Ungdom". Även om kampen mot dopning inte är den viktigaste uppgiften i dessa program kan de dock ge ett betydande indirekt bidrag till detta arbete om de projekt som läggs fram uppfyller de mål och kriterier som anges i programmen.

Sokrates-programmet¹², Europeiska unionens program för utbildningssamarbete, skall främja samarbete över gränserna och förbättra utbildningens kvalitet med hjälp av partnerskap över gränserna. Programmet Leonardo da Vinci¹³ är ett åtgärdsprogram för genomförandet av en yrkesutbildningspolitik för Europeiska unionen. Det *kommande* åtgärdsprogrammet "Ungdom"¹⁴ gäller samarbete i ungdomsfrågor, inklusive europeisk volontärtjänst och ungdomsutbyte inom gemenskapen och med länder utanför EU.

Även om allmänna mål skall förverkligas genom dessa tre program kan de ändå ge ett viktigt bidrag till kampen mot dopning. Åtgärdsprogrammet "Ungdom" är ett gott exempel på detta. Detta program har följande mål:

- a) Främja ungdomars aktiva bidrag till uppbyggnaden av Europa genom deras deltagande i utbytesverksamhet.
- b) Stärka ungdomarnas solidaritetskänsla genom att de i ökad omfattning deltar i allmännyttig verksamhet över gränserna.
- c) Uppmuntra ungdomars initiativförmåga, företagsamhet och kreativitet för att de på ett aktivt sätt skall kunna integreras i samhällslivet.
- d) Stärka samarbetet i ungdomsfrågor genom att främja utbyte av god praxis, utbildning av ungdomsledare och genomförande av nyskapande åtgärder på europeisk nivå.

Programmet skall också bidra till att förverkliga målen inom andra relevanta områden av gemenskapspolitiken.

Programmets mål skall förverkligas genom följande fem åtgärder:

- Ungdom för Europa: ungdomsutbyten inom gemenskapen, ungdomsutbyten med tredje land.
- Europeisk volontärtjänst: europeisk volontärtjänst inom gemenskapen, europeisk volontärtjänst med tredje land.
- Initiativ för ungdomar.
- Gemensamma åtgärder.

¹² Europaparlamentets och rådets beslut nr 819/95/EG av den 14 mars 1995 om fastställande av gemenskapens åtgärdsprogram Sokrates – EGT L 87, 20.4.1995, s. 10.
Gemensam ståndpunkt (EG) nr 6/1999 antagen av rådet den 21 december 1998 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../1999/EG om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning – EGT C 49, 22.2.1999, s. 42–64.

¹³ Rådets beslut nr 94/819/EG av den 6 december 1994 om upprättande av ett åtgärdsprogram för genomförandet av en yrkesutbildningspolitik för Europeiska gemenskapen – "Leonardo da Vinci" – EGT L 340, 29.12.1994, s. 8–24.
Rådets beslut av den 26 april 1999 om att upprätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning "Leonardo da Vinci" – EGT L 146, 11.6.1999, s. 33–47.

¹⁴ Gemensam ståndpunkt (EG) nr 22/1999 antagen av rådet den 28 juni 1999 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../1999/EG om att inrätta gemenskapens åtgärdsprogram "Ungdom" – EGT C 210, 22.7.1999, s. 33–47.

- Stödåtgärder: utbildning och samarbete för aktörer inom ungdomspolitiken, information till och forskning om ungdomar, stödsatser.

"Kampen mot dopning" kan ingå i ovanstående verksamhet. Utbildning av ungdomsledare, utbyte för unga idrottsutövare, initiativ för ungdomar, och så vidare, erbjuder tillräckligt stöd för att utarbeta åtgärder mot dopning i samband med utbildning, information, upplysning och förebyggande verksamhet. Liksom i programmen Leonardo da Vinci och Sokrates kan naturligtvis ungdomsprogrammet endast indirekt bidra till kampen mot dopning, vilket väsentligen kommer att förutsätta att idrottsintresserade ungdomar i högre grad medverkar i de informella utbildningsprojekten enligt de mål och kriterier som gäller i det nya programmet. Detta kan bara uppnås genom att idrottsföreningarna i större utsträckning deltar i programverksamheten.

Dessutom kommer generaldirektoratet för utbildning och kultur att utanför dessa program genomföra en informations- och upplysningskampanj som riktas till alla idrottsutövare.

Kommissionen kommer slutligen att utnyttja sina goda kontakter med idrottsvärlden och med de offentliga myndigheter som ansvarar för idrottsfrågor och lägga särskild vikt vid kampen mot dopning genom att

- främja informationsutbyte mellan personer med ansvar för idrottsfrågor och sprida exempel på god praxis,
- stimulera tillnärmning i fråga om lagstiftning och dess tillämpning och i fråga om idrottsförbundens regler och praxis. Detta skall göras med respekt för de berörda parternas – staternas, idrottsrörelsens – behörighet. En övervakningsgrupp för kamp mot dopning sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och för idrottsrörelsen skall inrättas för att regelbundet mäta de framsteg som görs och för att främja informationsutbytet.

Den internationella antidopningsbyrån kommer att vara ett viktigt instrument för att förverkliga dessa mål.

3. UTNYTTJA ALLA MÖJLIGHETER SOM ERBJUDS I PROGRAM FÖR SAMARBETE I POLISIÄRA OCH RÄTTSLIGA FRÅGOR

För kamp mot dopning inom Europeiska unionen krävs ett ökat samarbete i polisiära och rättsliga frågor mellan polisen, tullen och myndigheter med ansvar för brottsbekämpning samt mellan rättstillämpare. Inom ramen för programmen Oisin¹⁵ (gemensamt program för utbyte, utbildning och samarbete mellan myndigheter med ansvar för brottsbekämpning) och Grotius¹⁶ (stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare) och deras eventuella efterföljare skulle det kunna övervägas insatser

¹⁵ Gemensam åtgärd 97/12/RIF av den 20 december 1996 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om ett gemensamt program för utbyte, utbildning och samarbete mellan myndigheter med ansvar för brottsbekämpning (Oisin) – EGT L 7, 10.1.1997, s. 5–8.

¹⁶ Gemensam åtgärd 96/636/RIF av den 28 oktober 1996 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om ett stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare (Grotius) – EGT L 287, 8.11.1996, s. 3–6.

såsom särskild utbildning, upplysning och förbättring av informationsutbytet, utbytes- och praktikprogram och anordnande av sammankomster.

4. ÖKA INFORMATIONEN OM LÄKEMEDEL

IOK:s förteckning över förbjudna medel ingår som en del i Europarådets konvention mot dopning¹⁷. Vissa farmaceutiska specialiteter innehåller ämnen som finns upptagna i denna förteckning.

På gemenskapsnivå fastställs i rådets direktiv 92/27/EEG av den 31 mars 1992¹⁸ kraven för märkning av humanläkemedel och bipacksedlar. I vissa medlemsstater anges på bipacksedeln för vissa farmaceutiska specialiteter att de innehåller en aktiv beståndsdel som kan ge ett positivt utslag vid dopningskontroll.

Detta är möjligt att ange eftersom det i direktivet föreskrivs märkning i form av *en särskild varningstext, om en sådan krävs för läkemedlet i fråga*. Alla medlemsstater har dock inte utnyttjat denna möjlighet.

I artikel 12 i samma direktiv anges att kommissionen vid behov får offentliggöra riktlinjer i synnerhet om utformningen av särskilda varningstexter för vissa läkemedelskategorier.

För att öka informationen om de farmaceutiska specialiteter som innehåller förbjudna medel föreslår kommissionen att en diskussion skall inledas med medlemsstaterna om detta, bland annat inom ramen för de kommande sammanträdena i Farmaceutiska kommittén.

5. UTVECKLA FOLKHÄLSOVERKSAMHETEN

Den senaste omfattande utvecklingen av dopningen har gjort den till ett folkhälsoproblem. I detta sammanhang bör artikel 152 i fördraget möjliggöra en ökad samordning av verksamheten mot dopning inom idrotten. Kommissionen avser därför att lägga fram ett förslag till en rådets rekommendation enligt artikel 152 i fördraget om förebyggande av dopning inom idrotten, särskilt amatöriddrott.

Rekommendationen riktar sig främst till medlemsstaterna för att de skall säkerställa en hög hälsoskyddsnivå i anknytning till förebyggandet av dopning bland idrottsutövare, särskilt amatörer, i syfte att marknadsföra idrotten som en hälsosam livsstil med god vetskap om nyttan med att utöva idrott och om dopningens hälsoeffekter och etiska konsekvenser.

Enligt förslaget till rekommendation skall medlemsstaterna för att främja en idrott som är fri från dopningsmedel och dopningsmetoder vidta följande åtgärder:

- a) Öka medvetenheten hos tränare och ledare, utbilda dem i att själva kunna öka sina förebyggande kunskaper och göra förebyggande instrument tillgängliga.

¹⁷ Europarådet – European Treaties - STE nr 135

¹⁸ EGT L 113, 30.4.1992, s. 8–12.

- b) Införa verksamhet för att förebygga dopning i den grundläggande utbildningen och i fortbildningen för hälso- och sjukvårdspersonal och förse dem med tillräckliga resurser för att de skall kunna verka i förebyggande syfte.
- c) Uppmuntra förebyggande program som utarbetas av idrottsföreningar, skolor och universitet, lokala inrättningar och hälsocentrum.
- d) Främja ett aktivt deltagande av idrottsutövare genom kamratstöd ("peer education") och inrikta verksamheten på idrottslag.
- e) Informera föräldrar om dopningens risker och uppmuntra dem att bibringa sina barn de grundläggande värdena god hälsa, rent spel och laganda.
- f) I lämpliga fall integrera förebyggande åtgärder mot dopning i den förebyggande verksamheten mot narkotikamissbruk och i program för hälsoundervisning.
- g) Vidta lämpliga åtgärder för att undvika överträning och alltför många tävlingar som inte ger tid för återhämtning, vilket kan leda till dopning.

För att öka kunskaperna om dopning bland idrottsutövare och om lämplig förebyggande verksamhet kommer medlemsstaterna även att uppmanas att främja och se över relevant forskning i sina nationella forskningsprogram med beaktande av rekommendationer och insatser från gemenskapen och internationell forskning.

För att bidra till att det införs enhetliga ramar för att förebygga dopning bland idrottsutövare bör medlemsstaterna också utarbeta rapporter om de åtgärder de kan komma att vidta och genomföra på det område som omfattas av denna rekommendation. De bör underrätta kommissionen om detta tre år efter det att denna rekommendation har antagits och då lämna uppgifter om på vilket sätt hänsyn har tagits till rekommendationen i dessa åtgärder.

I rekommendationen kommer kommissionen att uppmanas följande:

- Att utarbeta en rapport om den epidemiologiska förekomsten av dopning bland idrottsutövare i gemenskapen i sin helhet och om dopningens orsaker.
- Att stimulera forskning om hur effektiva olika strategier och program är för att förebygga dopning bland idrottsutövare.
- Att utarbeta riktlinjer för planering, genomförande och utvärdering av förebyggande program och strategier.
- Att stödja och samordna utbyte av förebyggande program och verksamhet mellan hälso- och sjukvårdspersonal, hälsocentrum, personer som arbetar med idrott och idrottsanläggningar i medlemsstaterna.
- Att se över de frågor som omfattas av denna rekommendation för att revidera eller aktualisera dem och för att utarbeta en rapport inom fem år, med beaktande av medlemsstaternas rapporter och de senaste vetenskapliga råden och rönen.

Det nya ramprogrammet för folkhälsa som snart kommer att läggas fram kommer att göra det möjligt att inrikta sig på åtgärder mot dopning genom dess tre huvudsakliga verksamhetsområden.

Gemenskapens åtgärdsprogram för att förebygga narkotikamissbruk och gemenskapens åtgärdsprogram för främjande av och upplysning, undervisning och utbildning om hälsa har redan underlättat narkotikabekämpning, särskilt genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna, stödja deras verksamhet och främja samordning mellan deras verksamhet och program. Båda programmen kan bidra till att förbättra den information, undervisning och utbildning som inriktas på att förebygga dopning och de framtida risker dopning medför, särskilt för unga människor.

**YTTRANDE OM ETISKA FRÅGOR I KAMPEN MOT DOPNING INOM IDROTTE FRÅN
EUROPEISKA GRUPPEN FÖR ETIK INOM VETENSKAP OCH NY TEKNIK**

Opinion of the European Group on Ethics
in Science and New Technologies (EGE)
on the « Ethical Aspects arising from Doping in Sport »

Chairperson's note : This Opinion is submitted at the present time because of its topical nature. In addition, in a few weeks time, we shall be making available materials which presents the overall context of doping in sport and the related ethical debate.

The European Group on Ethics in Science and New Technologies (EGE),

Having regard to the request for an Opinion by the European Commission of 22 April 1999 on doping in sport,

Having regard to the Treaty on European Community, and in particular its Title XIII and Article 152 on public health and its Title III and Article 39 on free movement of persons, services and capital,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular its declaration on sport adopted by the Conference,

Having regard to the Council Directive 89/391/EEC of 12 June 1989 on the introduction of measures to encourage improvements in the safety and health of workers at work,

Having regard to the Council Directive 94/33/EC of 22 June 1994 on the protection of young people at work,

Having regard to the Presidency conclusions of the December 1998 Vienna Council on doping in sport,

Having regard to the Resolution of the Council and of the Representatives of the Governments of the Member States of 3 December 1990 on Community action to combat the use of drugs, including the abuse of medicinal products, particularly in sport,

Having regard to the Declaration by the Council and the Ministers for Health of the Member States, meeting within the Council of 4 June 1991 on action to combat the use of drugs, including the abuse of medicinal products, in sport,

Having regard to the Resolution of the Council and of the Representatives of the Governments of the Member States on a code of conduct against doping in sport adopted in 1992,

Having regard to the European Parliament Resolution of 17 December 1998 on urgent measures to be taken against doping in sport,

Having regard to the European Parliament Resolution of 13 April 1999 on criminal procedures in the European Union,

Having regard to the Final declaration of the informal meeting of Ministers in January 1999 in Bad Godesberg,

Having regard to the Council Presidency conclusions of the informal meeting of the Sport Ministers on 31 May to 2 June 1999 in Paderborn,

Having regard to the Commission staff working paper “The development and prospects for Community action in the field of sport” of 29 September 1998

Having regard to the European Commission “non paper” “The fight against doping in sport : options for European Union action” of 12 January 1999,

Having regard to the DG X (Information, Communication, Culture, Audiovisual) consultation document “The European model of sport” of November 1998,

Having regard to national regulations and opinions expressed by national ethical bodies within the European Union on doping in sport,

Having regard to the Council of Europe Anti-doping Convention adopted on 16 November 1989 and to the further extensive work deriving from it,

Having regard to the Council of Europe’s European Charter on Sport of 24 September 1992 and its Recommendation R(92)14 on the Code of Sporting Ethics, the purpose of which is to ensure that safe and healthy sport, accessible to all, is practised at all levels,

Having regard to the United Nations Convention on the Rights of the Child adopted by the General Assembly on 20 November 1989,

Having regard to the Universal Declaration on the Human Genome and Human Rights adopted by the General Conference of UNESCO on 11 November 1997,

Having regard to the Lausanne declaration on doping in sport adopted by the World Conference on Doping in Sport on 4 February 1999,

Having regard to the hearing held on 21 September 1999 by the EGE, with experts, representatives of the European Institutions and of interest groups (health, sport federations, industry, religions),

Having heard the rapporteurs.

THE CONTEXT OF MODERN SPORT

2.1 Transformation of sporting activities and the values in sport

There is an urgent need for policy to take into account the profound change that has taken place in sport in this century due to the influences of growing economic interests and of the mass media on an increasingly global scale. These influences have accelerated medical and technological developments in sport and related industries as well as increased the pressure put on the sports person. As a result, all action concerning doping must take into consideration, in accordance with this change, the realisation that today performance and victory prevail over competition and participation.

The Group thus intends to stress the tension that exists between anti doping measures and an unlimited demand for enhanced performance.

DEFINITIONS

2.2 Scope of the Opinion

This Opinion applies directly to professional or semi-professional competitive sport. It may apply to amateur sport, as the frontier between amateur and professional sport today is becoming increasingly blurred. The Opinion applies only indirectly to “sport for all” (or recreational sport).

2.3 Defining doping in sport

For the purpose of this Opinion, the Group proposes to define doping as «the use of substances, dosages or methods with the intention of enhancing sporting performance, which are banned mainly because they may have a harmful effect on sportsmen/women’s health and which may compromise the generally accepted conditions of fair play».

ETHICAL APPROACH

2.4 Ethical approach to doping in sport

The demands that society places on sport cannot be reduced merely to seeking high performance and economic financial gain for sportsmen/women, sport associations and the media. Sporting activities, even professional and semi-professional sport, relate to ethical values, in particular, fair play. Sporting activities are also based on a social compact, justifying the idea that sport is regarded as socially meaningful, valuable and as a cultural good.

2.5 Fundamental European ethical principles in the fight against doping.

All measures taken at EU level should seek to prevent and to combat doping, as well as to promote the health of sportsmen/women, and should take into consideration several ethical principles which are central to the fight against doping. These include:

- protection of health and safety of citizens, which includes sportsmen/women;

- integrity and transparency, which requires guaranteeing the honesty of sports events and the outlawing of cheating;
- protection of vulnerable persons, especially children;
- dignity of the sportspersons and freedom from exploitation.

2.6 Rights and obligations of sportsmen/women

The rights and obligations of sportsmen/women, which are important in the context of an ethical approach to doping in sport, relate mainly to the following:

- autonomy which implies that the sportsman/woman can make use of his/her body freely;
- information about what kind of substances, methods and risks are involved;
- competition under fair conditions, based on equality of access to competition;
- protection from any kind of exploitation linked to economic interests which could seriously limit the autonomy of the sportsman/woman;
- participation in the implementation of ethical rules in sport;
- participation in decision-making processes in the various sports concerned, with the aim of informing the sportsmen/women about risks, advantages, forms of medicalization and how rules are defined with regard to controls and sanctions.

2.7 Shared responsibilities and obligations of sports associations and sportsmen/women

Certain obligations are associated with the rights linked to sporting activities. Such obligations include fair competition which means respect for the rules set down. Fairness not only demands that all sportsmen/women understand and respect such mutually recognized rules, but also requires that the sports associations (regional, national, european, international federations as well as clubs) create conditions which ensure that the sportsmen/women are able to respect those rules.

The sports associations at all levels, including International Federations (IFs) and the International Olympic Committee (IOC), should actively promote sports ethics given their global power and their financial resources. They must provide sportsmen/women with information on what kind of substances, methods and risks are involved with a particular sporting activity.

The right that sportsmen/women have to this information, and the duty of both parties to adhere to anti-doping rules, should be laid down in their contracts. Both parties should be liable to sanctions.

HEALTH ISSUES AND MEDICAL ETHICS

2.8 Sports medicine and ethics

The application of medicine in sports implies specific responsibilities for those who are involved (doctors, trainers, masseurs, psychologists, pharmacists, etc.) in that they exercise considerable influence on the sportsman/woman.

Even if it is generally accepted that the sports physician does not have a solely preventive and/or therapeutic function, because he/she follows the sportsman/woman's training, he/she nevertheless must scrupulously respect the ethical principles of his/her profession and specifically the preservation of the sportsman/woman's health.

Even in the EU member states where sports medicine is not recognised as a speciality, as it is in four EU countries (Austria, Finland, Italy, Portugal), **the EU should contribute towards further training courses in sports medicine and in general medical education.**

The EU should also encourage the Member States, including financially, to organize campaigns **to raise awareness in educational institutions about the problems of health and medicine in sport.**

Moreover, it is important that the EU encourages consultation between all parties involved, especially organisations of medical practitioners directly associated with the sports movement, with the aim of promoting **the drafting of a code of good practice in sports medicine.**

2.9 Doping prevention and healthcare surveillance

The fight against doping cannot be limited to being repressive and can only be successful if all parties involved are interested and make every effort possible to combat doping and promote health in sport. This is the most desirable solution, considering the difficulties faced by previous attempts by the sports movements to prevent and to control doping.

Consequently, the main focus should be on the sportsman/woman's health and on guaranteeing consistent overall medical care. In this context, the Group recommends the setting up of **a service of specialized medical, psychological and informational support for sportsmen/women which would be voluntary, non-binding and free of charge.** This would allow sportsmen/women to have their health evaluated wherever necessary.

The European Agency on the Evaluation of Medicinal Products EMEA should be involved in evaluating the effects of doping on the physical and psychological health of sportsmen/women. It should also be involved in issuing drug-warnings to athletes, directly accessible on the Internet.

Special attention must be paid to new drugs which could be used as doping products, especially drugs derived from genetic technologies which may be less detectable.

Furthermore, specific clauses on the protection of sportspersons should be introduced, in so far as they are workers exposed to particular occupational hazards, into appropriate Community texts on the health and safety of workers.

2.10 Vulnerable Groups

Taking into account the growing number of children and adolescents involved in top-level training methods and in sporting activities and the pressures exercised on them, measures to preserve their health and to protect their autonomy must be strengthened.

Children and adolescents are particularly vulnerable to manipulation and exploitation, including by doping. Psychological pressure, long training hours and demanding sponsoring contracts can be considered analogous to child labour. In order to protect the childrens' physical and psychological health, sporting activities at top-level should be governed by rules similar to those applied to children "at work". Such rules refer to the principles of the UN Convention on the Protection of Children of 1990 and also to the EU Directive of June 1994 on the protection of young people at work, mentioned above.

Apart from their protection as "children at work", children and adolescents have to be fully informed about the risks and dangers arising from their activities, so that they can themselves also take a decision on their sporting activities. In this respect, there is a specific duty by the federations to inform the parents about those risks and dangers.

Furthermore, it is equally important to help the parents of young sportspersons assume the particular responsibilities which require them to preserve the health of their children, to assist their children in developing their autonomy, and fostering their personal enrichment.

A directive should be elaborated on the protection of children and adolescents in sport, notably those who aspire to become professional or semi-professional.

DOPING DETECTION

2.11 Qualitative and quantitative approaches to doping

Only establishing a single list of prohibited substance for all kinds of sports is misconceived in view of the need to safeguard sportsman/woman's health and in this manner defining what should or should not be considered as doping. The Group **advocates a more science-based approach**, which takes account not only of certain substances according to their specific nature, but also to the allowed dosage of associated medical substances which may interact to jeopardise the health of the sportsman/woman. This should be based on up-to-date scientific knowledge.

A European laboratory of reference should be established to act as a coordinator of a European-wide network of licenced high quality laboratories.

In the perspective of an extension of the European Agency on the Evaluation of Medicinal Products (EMA)'s competences, **it is recommended that the Agency also be given competency to draw up and publish information on pharmaceuticals, registered in Member States, which are susceptible to being used for performance enhancement and hence for doping purposes.**

2.12 The control of doping and the principle of the separation of functions

Without compromising the autonomy of the sporting associations, it is important that the principle of independent judgement is respected in the carrying out of anti-doping measures,

in order to avoid a conflict of interest, which can arise when the same bodies act as both judges and parties.

It follows from this principle that the sporting associations, notably the federations, cannot be the only ones to carry out anti-doping controls. For one thing, these controls are insufficient if they are limited to times of competition. Furthermore, the federations, for whom the essential goal is to obtain from their athletes the best possible results, cannot alone be responsible for controlling practices which have as their exact goal the achievement of ever-better performance. There is therefore **a need for an external and independent system of control.**

This system should provide for random controls, during, as well as outside competitions.

2.13 The control of doping as regards police and judicial cooperation

Police and judicial cooperation, provided for in the 3rd Pillar of the EU Treaty, should be established at the EU level in the area of the fight against doping.

In the mean time, the **Commission interservice group on drugs** should have an enlarged mandate to deal with drugs uses for doping in sport.

Special attention should be paid to the use of **the Internet** as a means to traffic in drugs for the purpose of doping in sport.

WORLD AGENCY

2.14 A World Agency to combat doping in sport

Efforts initiated by the IOC to establish a World Agency to combat doping in sport address the need to guarantee an external and independent dimension to the fight against doping.

However, the viability of such an agency is dependent on certain conditions which are indispensable to its credibility and effectiveness.

These conditions are:

- A statute of independence: To guarantee the agency's independence, representatives of the sports movement, including sportsmen/women, should not have the majority of responsibility over the management of the agency. Representatives of public bodies should constitute at least 50 percent of the membership of the agency and its executive board.
- Transparency and accountability: The agency's work should remain as transparent as possible, through measures such as: the publishing of an annual report; the participation of NGOs in certain areas of the agency's work; transparency of the means of financing and in decision-making procedures.
- Authority : In the event that the proposed agency does not have decision-making authority, and in the event there is no other international organization that takes on an overarching role, the agency must at least benefit from the assistance of the highest authorities available both within and outside the field of sport.

- Neutrality and the role of conciliation: The agency's statute must clearly define its mission in order to avoid conflicting responsibilities with other bodies such as the IOC, the WHO, and the EU. Finally, it is helpful to underline the potential role for the agency as a conciliator between federations and their member sports persons.
- Competence : The agency should benefit from the assistance of the highest scientific and ethical expertise both within and outside the field of sport. In particular, collaboration with EMEA should be encouraged.
- The promotion of a sports ethic: Beyond research on doping and the health of sportspersons, the agency should include an ethics department which is pluralist, multi-disciplinary and independent, and which can be consulted, when necessary, at the request of a state. There should also be funding for further ethical research.

Furthermore, the Group considers that the term “Anti-doping”, in the proposed name of the agency, brings with it negative connotations and oversimplifies a complex issue. It would be preferable to consider a name for the agency which implies a broader scope, such as: « **Agency for the Health and Safety in Sport** ».

The Agency should elaborate and make public an « **Annual Report on Health and Safety in Sport** ».

EDUCATION AND RESEARCH

2.15 Research

The Group insists on the **need for epidemiological research on health consequences of sporting activities, and follow-up studies, particularly long-term studies, on the growing influence of medicine in sport and its abuse.**

Further research on detection methods should also be promoted.

Research is also needed on the wider sociological aspects of sport, including the ethical and juridical issues arising from the commercialization and medicalization of sport.

In particular, such research should be encouraged in the context of **future Community research framework programmes.**

2.16 Raising awareness

Consensus conferences should be organised in cooperation with the sporting associations and educational bodies, on the theme of doping and the health of sportspersons.

Education professionals should be sensitized to questions related to ethics in sport and its instruction, in accordance with the education methods of each particular country.

FINANCE

2.17 Funding of anti-doping and health measures

Public authorities already contribute considerable funds to the support of sport. Sporting activities generate a large amount of money. Furthermore, to ensure fair play is in the interests of sport itself. **It is therefore an ethical requirement that the money raised by sport should contribute substantially to the efforts against doping and in favour of sportspersons' health and security.**

CODE OF CONDUCT

2.18 Drafting a code of good conduct in sport

A European conference on doping in sport should be organised by the European Union in cooperation with the Council of Europe, with the aim of having the participants (the sportsperson, the sports movements, States, European institutions, professional medical organizations, representatives of the pharmaceutical industry, organizations representing youth and families, the media, audiovisual in particular...) agree on **a common Declaration, equivalent to a code of good conduct in sport.**

The European Group on Ethics in Science and New Technologies:

The Members

Paula Martinho da Silva	Anne McLaren	Marja Sorsa
Ina Wagner	Göran Hermerén	Gilbert Hottois
Dietmar Mieth	Octavi Quintana Trias	Stefano Rodota
Egbert Schrotten	Peter Whittaker	

The Chairperson

Noëlle Lenoir

DOKUMENT OM INRÄTTANDET AV DEN INTERNATIONELLA ANTIDOPNINGSBYRÅN

ANTOINE ROCHAT
Doctor of Law
NOTARY
LAUSANNE
Grand-Chêne 8

No. 1185

Agence mondiale antidopage
World Anti-Doping Agency

Foundation in Lausanne

CONSTITUTIVE INSTRUMENT OF FOUNDATION

signed on 10th November 1999

CONSTITUTIVE INSTRUMENT OF FOUNDATION

BEFORE ANTOINE ROCHAT, NOTARY, in Lausanne for the district of Lausanne,
the following appears:

the INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE, an association under Swiss law, the
seat whereof is in Lausanne, -----

represented by its President, Mr Juan Antonio Samaranch, who represents it pursuant to
the Olympic Charter, and its Director General, Mr François Carrard. -----

The founder declares the constitution of a foundation in the meaning of articles eighty et
seq. of the Swiss Civil Code, named -----

----- **AGENCE MONDIALE ANTIDOPAGE** -----
----- **WORLD ANTI-DOPING AGENCY,** -----

the seat whereof is in Lausanne. -----

The founder establishes the statutes of the foundation as follows: -----

----- **Article 1 - Designation** -----

Under the name "Agence mondiale antidopage", "World Anti-Doping Agency",
hereinafter referred to as "the Foundation" or "the Agency", is constituted a Foundation
governed by the present provisions and articles eighty et seq. of the Swiss Civil Code. -----

----- **Article 2 - Seat** -----

The seat of the Foundation is in Lausanne. -----

The seat of the Foundation may be transferred to another location, in Switzerland or
another country, with the agreement of the supervisory authority. -----

The site of the Agency may be in a different location from the seat of the Foundation.

----- **Article 3 - Duration** -----

The duration of the Foundation is unlimited. -----

----- **Article 4 - Object** -----

The object of the Foundation is: -----

- 1) to promote and coordinate at international level the fight against doping in sport in all its forms; to this end, the Foundation will cooperate with intergovernmental organizations, governments, public authorities and other public and private bodies fighting against doping in sport, *inter alia* the International Olympic Committee (IOC), International Sports Federations (IF), National Olympic Committees (NOC) and the athletes; it will seek and obtain from all of the above the moral and political commitment to follow its recommendations; -----
- 2) to reinforce at international level ethical principles for the practice of doping-free sport and to help protect the health of the athletes; -----
- 3) to establish, adapt, modify and update for all the public and private bodies concerned, *inter alia* the IOC, IFs and NOCs, the list of substances and methods prohibited in the practice of sport; the Foundation will publish such list at least once a year, to come into force on 1st January of each year, or at any other date fixed by the Foundation if the list is modified during the course of the year; -----
- 4) to encourage, support, coordinate and, when necessary, undertake, in full cooperation with the public and private bodies concerned, in particular the IOC, IFs and NOCs, the organization of unannounced out-of-competition testing; -----
- 5) to develop, harmonize and unify scientific, sampling and technical standards and procedures with regard to analyses and equipment, including the homologation of laboratories, and to create a reference laboratory; -----
- 6) to promote harmonized rules, disciplinary procedures, sanctions and other means of combating doping in sport, and contribute to the unification thereof, taking into account the rights of the athletes; -----
- 7) to devise and develop anti-doping education and prevention programmes at international level, with a view to promoting the practice of doping-free sport in accordance with ethical principles; -----
- 8) to promote and coordinate research in the fight against doping in sport. -----

The Agency will be entitled to prepare plans and proposals with a view to its conversion, if necessary, into a different structure, possibly based on international public law.

The Agency will above all seek to build on the existing corresponding skills, structures and networks, and create new ones only when necessary. The Agency may, however, set up working parties, commissions or working groups, on a permanent or ad hoc basis, in order to accomplish its tasks. It may consult with other interested private or public organizations, which may or may not be involved in sport. -----

In order to achieve its object, the Foundation has the right to conclude any contract, to acquire and transfer, free or against payment, all rights, all movables and any real estate of whatever nature, in any country. It may entrust the performance of all or part of its activities to third parties. -----

----- **Article 5 - Capital and resources** -----

The founder endows the Foundation with an initial capital of five million Swiss francs (SFr. 5,000,000.-). -----

The other resources of the Foundation shall consist of any other allocations, donations, legacies and other forms of allowance, subsidy or other contributions from all natural or legal persons and all intergovernmental organizations, governments, public authorities and other public and private bodies. -----

----- **Article 6 - Foundation Board** -----

The Foundation Board will initially be composed of at least ten members. This number may be increased to a total of no more than 35 members. The members of the Foundation Board are personalities appointed for a period of three years. They may be re-elected for two further three-year periods. The first members of the Foundation Board, including the first chairman, will be appointed by the founder. The Foundation Board will be added to in accordance with the following principles: -----

1. A maximum of 16 members will be appointed by the Olympic Movement, with the allocation of seats to be defined in the rules which the Foundation Board will enact. -----
2. A maximum of 16 members will be appointed by the intergovernmental organizations, governments, public authorities or other public bodies involved in the fight against doping in sport (hereinafter “public authorities”), with the allocation of seats to be defined in the rules which the Foundation Board will enact. -----
3. The other members will, if necessary, be appointed by the Foundation Board upon the joint proposal of the Olympic Movement and the public authorities. -----
4. As a general rule, when it is renewed and added to, the Foundation Board will seek to ensure that parity is maintained between, on one side, the members of the Foundation Board representing the Olympic Movement (viz. the IOC, ASOIF, AIWF, GAISF, ANOC and the IOC Athletes’ Commission), and, on the other side, those representing the public authorities. The provisions of paragraph 6 below are reserved. -----
5. The Foundation Board may also invite a limited number of intergovernmental organizations or other international organizations to act in a consultative capacity for the Foundation. Such organizations, which will be invited on the basis of their legitimate interest in the work of the Foundation and their powers in the corresponding areas, may take part in the discussions of the Foundation Board but may not vote when the Foundation Board takes decisions. -----

6. To the extent that the annual allocations or contributions to the budget of the Foundation paid pursuant to article 13, paragraph 1 below, by the Olympic Movement on one side, and by the public authorities on the other side, are equivalent, each of the two parties, namely the Olympic Movement on one side, and the public authorities on the other side, will be entitled to designate an equal number of Foundation Board members. Failing such equivalent annual allocations by each of the two above-mentioned parties, the number of Foundation Board members who may be designated by the party whose allocation actually paid is lower will be at least one fewer than the number of members designated by the other party. This system will

apply for as long as the annual allocations or contributions to the Foundation budget paid by the two above-mentioned parties are not equivalent. -----

7. The Foundation Board may depart from the rules laid down in paragraphs 1 to 6 above by a unanimous decision on the part of its members. -----

8. The Foundation Board will see to it that its members, the members of the Executive Committee and any other person acting on behalf of the Foundation in whatever capacity respect the fundamental principles of ethics, in particular those with regard to independence, dignity, integrity and impartiality. -----

----- **Article 7 - Organization of the Foundation Board** -----

The Foundation Board is self-organized. It appoints a chairman, a vice-chairman and a secretary; the secretary may be chosen from outside the Foundation Board. -----

----- **Article 8 - Meetings and Decisions of the Foundation Board** -----

The Foundation Board meets as often as is necessary, but at least once a year. The meetings of the Foundation Board are convened by the chairman or by the secretary; upon delegation of the chairman. The chairman is bound to convene a meeting of the Foundation Board at the written request of at least five members. -----

A set of minutes, signed by the chairman and by the minute-taker, records the deliberations and decisions of the Foundation Board. -----

At meetings, the members of the Foundation Board have the right to ask the persons entrusted with running and representing the Foundation for information on the conduct of the activities of the Foundation and on specified questions. -----

The Foundation Board takes its decisions by an absolute majority of the votes of the members present; in the event of a tie, the chairman has the casting vote. The provisions of article 16, paragraph 2 of the present statutes are reserved. Furthermore, a unanimous vote by the Foundation Board members present is required for designating or transferring the site of the Agency and for appointing the Executive Committee. -----

The decisions of the Foundation Board may be taken in the form of approval given in writing to a proposal, unless discussion thereof is required by any of the members; decisions shall be recorded in the minutes. -----

----- **Article 9 - Attributions of the Foundation Board** -----

The powers of the Foundation Board are determined, with regard to the Foundation, by the Law, the present statutes and all other rules and decisions of the Foundation Board. -----

The Foundation Board has the inalienable right to: -----

1. Propose amendments to the present statutes. -----
2. Appoint the auditing body of the Foundation. -----
3. Appoint the Executive Committee provided for in the present statutes. -----
4. Appoint, if it deems it necessary to do so, other ad hoc or standing committees, *inter alia* a scientific committee, with the task of providing opinions or advising the Foundation on specific issues or in specific fields. -----
5. Take all decisions relating to the acquisition, against payment, or transfer, free or against payment, of all real estate. -----

----- **Article 10 - Obligations of the Foundation Board** -----

The Foundation Board is obliged, in particular: -----

1. to ensure the independence of the Foundation and transparency in all its activities; -----
2. to supervise the committees or persons entrusted with the running and representation of the Foundation, in order to ensure that the activity of the Foundation is in accordance with the Law, the present statutes and the rules, and to keep itself informed about the conduct of the activities of the Foundation; -----
3. to appoint the members of the Executive Committee and other committees provided for in the present statutes; -----
4. to promulgate the rules relating to the Foundation Board itself, the Executive Committee and other committees, together with all other rules indispensable to the operation of the Foundation, subject to the approval of the supervisory authority; -----
5. to see to it that the minutes of the Foundation Board and the necessary books are duly kept and that the management report, profit and loss account and balance sheet are established in conformity with the provisions of the Law; -----
6. to publish, each year, a report in English and French on all its activities, its profit and loss account and its balance sheet, in accordance with the applicable legal requirements. -----

----- **Article 11 - Executive Committee** -----

The Foundation Board delegates to an Executive Committee of at least five members and a maximum of nine members, the majority chosen from amongst the Foundation Board members, the actual management and running of the Foundation, the performance of all its activities and the actual administration of its assets. -----

The members of the Executive Committee are appointed by the Foundation Board for periods of one year. They may be re-elected. -----

Furthermore, in the event of the incapacity or death of a member of the Executive Committee, he will be replaced immediately, either by the Foundation Board, or temporarily by the Executive Committee; such temporary appointment shall become final only upon its ratification by the Foundation Board, no later than during the next meeting of the Board. -----

The chairman of the Executive Committee is appointed by the Foundation Board. Moreover, from among its members the Executive Committee appoints, *inter alia*, a vice-chairman, if it deems it necessary to do so; it further appoints a secretary, who may be chosen from outside the Executive Committee, -----

The Executive Committee is competent to take all decisions which are not reserved by the Law or by the present statutes for the Foundation Board; its mission and organization will be specified in one or more sets of rules which the Foundation Board will promulgate to this end. ---

----- **Article 12 - Representation of the Foundation** -----

The Foundation is duly represented and bound vis-à-vis third parties by the collective signature of two of the persons designated as follows by the Foundation Board or the founder, in conformity with the method of signature below: -----

- a) at least two members of the Executive Committee; -----
- b) at least two members of the Foundation Board; one of the two co-signatories must however be one of the members appointed by the Olympic Movement, and the other must be one of the members appointed by the public authorities. -----

----- **Article 13 - Annual management report, balance sheet
and profit and loss account** -----

No later than 30th November of each year, the Foundation Board shall approve the budget for the following financial year; failing such approval by a unanimous decision of the Board members present, the budget of the current year shall apply to the next year. The annual allocations and other contributions shall be paid no later than 31st December of each year for the following year.

Each year, the Foundation Board submits to the supervisory authority the management report, balance sheet and profit and loss account as approved by the Board. -----

The financial year corresponds to the calendar year. The first financial year will thus end on 31st December 2000. -----

----- **Article 14 - Auditing body** -----

Each year, the Foundation Board designates a qualified and independent auditing body. Each year, the auditing body submits to the Foundation Board a report on the accounts of the Foundation; such report will be submitted to the supervisory authority. -----

----- **Article 15 - Indemnities** -----

The members of the Foundation Board are not entitled to any indemnity for the performance of their functions; they are however entitled to reimbursement of their expenses subject to the conditions fixed by the Foundation Board. -----

For the performance of their functions, the members of the Executive Committee are entitled to an annual indemnity fixed by the Foundation Board, and to the reimbursement of their expenses. -----

The auditing body is entitled to fees in accordance with professional practice. -----

The staff employed by the Foundation is entitled to the remuneration fixed by the Executive Committee, which also decides on the other conditions of employment. -----

----- **Article 16 - Modification of the statutes** -----

The Foundation Board may propose amendments to the present statutes to the supervisory authority. -----

Any proposed amendment, in particular any change to the object of the Foundation, must be approved unanimously by the members of the Foundation Board who are present. ---

----- **Article 17 - Dissolution** -----

The Foundation may be dissolved in the cases provided for by the Law. -----

The Foundation Board may designate one or more liquidators. -----

No winding up measure may be performed without the express agreement of the supervisory authority. -----

Any surplus from winding up is given, with the agreement of the supervisory authority, to an institution pursuing the same or a similar object. -----

----- **Article 18 - Entry in the Trade Register** -----

The Foundation will be entered in the Lausanne Trade Register. -----

----- **Article 19 - Supervisory Authority** -----

The Foundation will be placed under the supervision of the Federal Department of the Interior, the competence whereof is hereby reserved. -----

In application of article six of the statutes recorded above, the founder appoints the following persons as members of the first Foundation Board: -----

- Richard W. Pound of Canada, in Montreal (Canada), first chairman; -----
- Prince Alexandre de Merode, of Belgium, in Brussels (Belgium); -----
- Jacques Rogge, of Belgium, in Deinze (Belgium); -----
- Arne Ljungqvist, of Sweden, in Enebyberg (Sweden); -----
- Hein Verbruggen, of the Netherlands, in Lutry; -----
- Anders Besseberg, of Norway, in Vestfossen (Norway); -----
- Johann Olav Koss, of Norway, in Teneriffe (Australia); -----
- Robert Ctvrtlik, of the United States of America, in Newport Beach (USA); -----
- Manuela Di Centa, of Italy, in Meina (Italy); -----
- Peter Tallberg, of Finland, in Esbo (Finland); -----
- Suvi Linden, of Finland, in Helsinki (Finland); -----
- Awoture Eleyae, of Nigeria, in Yaoundé (Cameroon). -----

The founder recalls that the other members of the Foundation Board will be appointed by the Board, upon the proposal of the interested bodies, in particular the ASOIF and ANOC, the second member representing the European Union and the Council of Europe. ---

The Foundation will be domiciled initially in Lausanne, at the Château de Vidy, at the headquarters of the founder, which accepts such domiciliation. -----

IN WITNESS WHEREOF read by the notary to the persons appearing, who approve and sign with him, forthwith, in LAUSANNE, this TENTH NOVEMBER NINETEEN HUNDRED AND NINETY-NINE. -----

The original is signed: -----

Juan A. Samaranch; Carrard; A. Rochat, notary. -----
